

HISTORIA

ELS DARRERS CENT ANYS A TAVERTET L'HIVERN:III

Per a mi va ser un dilema alguns anys i vaig trigar prou a veure per on anava la cosa. Recordo la gran alegria que tenia en anar al matí a buscar el plat i trobar-hi la meitat d'una rajola de torró d'avellana, dues o tres preses de xocolata i alguna taronja. A casa meva era costum anar a la fira a Manlleu el dia de reis, per això les joguines no arribaven fins el mateis dia de reis al vespre. Fou molt gran l'alegria l'any que em van portar un cavall de cartó...! Com el feia córrer per l'escó de la cuina! Un altre any fou una pilota de cuir plena de serradures, altres anys una harmònica o aquelles espadnyes de goma, de roda d'auto i no parava de flairar aquella olor estranya de pneumàtic. No us penseu pas que tinguin més alegria els infants d'avui, tot i que els donen tantes joguines com volen, que no saben per on començar a desembolicar ni a què jugar, ben seguit se'n cansen i els veiem insatisfets pel joc del consum de la vida moderna. Així neix en ells, molt sovint, l'egoisme i miren què han portat al veí, no per

compartir l'alegria sinó per saber si és superior al d'ells. A vegades també passa això mateix als pares. En els nostres temps, com que eren tan poques les joguines, les disfrutàvem amb totes les nostres forces i els donàvem llarga vida; a pagès potser era més fàcil perquè teníem les mateixes joguines i fèiem vida a casa nostra i no hi havia tanta enveja. No hi faltava alguna escena trista d'uns pares que, perquè no ho havien viscut o perquè no tenien prou diners, deixaven que els reis passessin de llarg pels seus infants, amb prou normal disgust d'aquests.

Per acabar el capítol direm alguna cosa de les festes de carnestoltes, ja que en un altre lloc ens hi hem referit. En el meu temps, el que pertoca al jovent s'ho passava molt bé, s'organitzaven ballades el dia de dijous llarder, el diumenge de carnestoltes i el dilluns de les pastores. Això es feia si teníem "manubrio" o manubri, que gairebé era cada any, que precisament es feia portar a finals de trimestre per tornar-lo aviat i per Pas

qua tenir-ne un de nou. Algun any, no sempre, ens disfressàvem a la nostra manera. Això sí, per carnestoltes les noies manaven i eren elles les que anaven a triar els nois per a ballar. La gent gran solia anar a l'hostal a fer beguda i fer una trucada p joc del burro. A l'hostal, quan s'hi ajuntava el jovent s'hi feia alguna cantada amb cançons típiques de la diada. Jo solament recordo algunes lletres que diuen:

Carnestoltes quinze voltes
i Nadal de més en més
tots els dies fossin festes
i la quaresma mai vingués

Carnestoltes quinze voltes
i Nadal de més en més
tots els dies fossin festes
i la quaresma mai vingués
la butxaca proveïda
que no digués mai de no
tot el dia cridaríem
noia porta'ns el porró.

El dilluns de les pastores
ai! quin dia n'és aquell
noies, viudes i casades
totes tenen gran tropell
bé en serà la gran diada
que enpodran anar a triar
les diades com aquesta
no les deixen pas passar.

El dinar de carnestoltes
és un dia principal